

TĒVIŠKĒS AIDAI

Nr. 21 (1416) 1984 m. birželio 1 d.

Melbourne

XXIX M E T A I

Kas turi puošti mūsų tėvynę Lietuvą

Telšių vyskupas Antanas Vaičius Velykų sekmadienį Telšių katedroje tarė tikintiesiems prasmingą žodį, kurio ištrauką čia pateikiame.

Krikščionybės pradžioje persekiojimų metu 177 metais kankinio mirtimi mirė diakonas Sanctus. Tar domas kuo vardu, ar laisvas, ar vergas, kuo užsiima, jis vis kartojė: "Aš esu krikščionis!" Jį žiauriai kankino. Visas jo kūnas tapo viena žaizda, bet jis nedrebėjo: Kristus kentėjo jame, Kristus jame triumfavo! Kristus jam buvo viskas!

Taip ir mes, Brangieji, susigyvenkime su Kristumi, kad mūsų Atpirkėjas gyventų, kentėtų, džiaugtųsi ir triumfuotų mumyse! Taip prisiminkime prisikėlusį Jėzumi, kad jame gyventume ir jam mirtume!

Minint šv. Kazimiero, Lietuvos Globėjo, 500 metų mirties sukaktį, iš Vatikano buvo gauta ilga ir jaudinanti telegrama, kurioje mūsų Popiežius Jonas Paulius II išreiškė troškimą atnaujinti ir patvirtinti dvasinę vienybę, Romos bei visos katalikų Bažnyčios giminybę su mūsų Bažnyčia. Sventasis Tėvas meldėsi ir kvietė visus melstis

AMERIKIEČIŲ CHORAS GIEDA LIETUVIŠKAI

Vašingtono lietuvius maloniai nustebino ir sujaudino, kai vietos šv. Mato katedroje vykstant iškilmingom pamaldom Lietuvos nepriklausomybės šventės proga, katedros choras, kurį sudaro vien tik amerikiečiai, žavingai sugiedojo lietuvių kalba, lietuviams brangią giesmę "Marija, Marija", o Mišiomis pasibaigus - Lietuvos himną. Katedros choras specialiai šiom pamaldom tobulai išmoko sugiedoti lietuvių religinę giesmę ir Lietuvos himną. Pažymėtina, kad jau nebe pirmas atvejis, kai amerikiečių chorai lietuviškai atlieka lietuvių giesmes arba liaudies dainas.

MIRĖ KUN. JONAS GUDAS

Vatikano radijas pranešė, kad Lietuvoje Raseinių mieste gegužės 12 d. mirė kunigas pedagogas Jonas Gudas, palaidotas Raseiniuose gegužės 15. Jis buvo gimęs 1897.VI. 21, kunigū išventintas 1923. VI. 10. Ilgesnį laiką buvo kapelionu Saulės mergaičių gimnazijoje Kaune, Technikos mokykloje. Jo įdomius straipsnius spausdino Tiesos Kelias, Naujoji Romuva, Židinys, Rytas, Laisvė ir kt. Vatikano žiniomis tai jau 8 šiemet Lietuvoje miręs kunigas.

už mus, kad išsaugotume dvasinį šv. Kazimiero palikimą.

Pajuskime, Brangieji, tą dvasinę vertybę, tą mūsų visų giminybę! Dar vieningiau įsijunkime į šv. Rožančiaus maldą, dar nuosiirdžiau melskimės už Šv. Tėvą, remdami

ir palaikydami jį kaip Kristaus Vietininką žemėje!

Ant šv. Kazimiero karsto Vilniuje stovi jo paties statula: vienoje rankoje kryžius, antroje - lelijų žiedas. Tai aiškus nurodymas, kad mūsų tauta turi likti giliai tikinti ir iki sielos gelmių dora! Tos dorybės turi puošti mus ir mūsų Tėvynę!

Korėjiečiai apie Lietuvos laisvės kovą

New Yorke leidžiamas korėjiečių dienraštis "The Korea Times" atspausdino ilgą straipsnį apie Lietuvą ir lietuvius. Straipsnio autorius rašo, kad korėjiečiai galbūt geriau už kitus atjaučia lietuvius ir supranta jų dabartinę sunkią padėtį, nes Korėjos ir Lietuvos istorijos dalinai yra panašios - abiejų kraštų tautos kovojo prieš svetimą vergiją, su tuo skirtumu, kad korėjiečiai atstatė savo nepriklausomą valstybę, o Lietuva tebėra pavergta. Korespondentas trumpai apasakoja dabartinę sunkią Lietuvos būklę, lietuvių tautos vedamą kovą už laisvę, primena lietuvių sąžinės belaisvius, aprašo Amerikoje įsikūrusių lietuvių organizuotą veiklą kovojančiai tautai kra-

te padėti. Atkreipiamas dėmesys, kad Jungtinėse Amerikos Valstybėse, kaip ir daugelis kitų Vakarų kraštų, nėra pripažinusi prievartinio Lietuvos įjungimo į Sovietų Sąjungą: New Yorke tebeveikia nepriklausomos Lietuvos generalinis konsulatats, kurį straipsnio autorius aplanke iš generalinio konsulo Simučio gaudamas įvairios informacinės medžiagos apie Lietuvą. Šis vizitas kaip tik ir paskatino žurnalistą parašyti straipsnį apie Lietuvą.

"The Korean Times" dienraščio laida išeina ir Korėjoje, kuri perspausdina New Yorke laidoje atspausdintus straipsnius. Tuo būdu ir korėjiečiai tėvynėje turėjo progos susipažinti su Lietuva. LRTV

ATSIŠAUKIMAS Į VISUS GEROS VALIOS LIETUVIUS

PER MALDĄ, LABDARĄ IR ATGAILĄ

Šv. Kazimiero 500-mečio jubiliejus

Atsidarė šv. Kazimiero jubiliejinių metų durys. Šv. Kazimieras mūsų tautos globėjas mus kviečia per maldą, labdarą ir atgailą į atsinaujinimą. Lietuvos jaunimas jau susispietė į Eucharistijos Karžygių Sąjūdį už geresnę ateitį. Mes visi laisvojo pasaulio lietuviai privalome jungtis į šį eucharistinį žygi. grįžti prie atsinaujinimo šaltinio — Kristaus. Pop. Pijus X pradžioje šio šimtmečio kvietė visus: "VISA ATNAUJINTI KRISTUJE". Maksimilijonas Kolbe Lenkijoje suorganizavo jaunimo karžygius, kurie padėjo pamatus naujai kartai, kuri eina bandymo metą.

Sekant Lietuvos Eucharistijos Karžygių mintimi, mes visi turime irgi jungtis aplink Eucharistiją, kuri lyg saulė nušviečia kelią tamsioje šių dienų naktį. Šv. Jonas Bosko prieš 100 metų vienoje vizijoje matė Šv. Petro laivą apsupatį priešu, kuris išsigelbėjo įplaukęs tarp dviejų stulpų, ant kurių švie-

tė Eucharistija ir Šv. Mergelė Marija. Dabartinis Šv. Tėvas Jonas Paulius II rodo šį naują kelią: Eucharistijos ir Marijos link. Turime atsilipti į Švento Tėvo kvietimą. Tegul visos bažnyčios, koplyčios tampa atsinaujinimo centrais, kur visi grįžtų prie Eucharistijos per Mariją. Tegul kyla nuolatinės maldos už mūsų tautos atgimimą, už dvasinius pašaukimus ir viso pasaulio taiką.

Kai kuriuose kraštuose, miestuose yra įsisteigę amžinos adoracijos centrai - koplyčios, kur nuolatos ant altoriaus vyksta adoracija, kur visi, seni ir jauni, sudėda savo maldas ant altoriaus kaip nuolatinę auką.

Šiaurės Amerikoje yra jau ir vis daugėja tokių amžinos adoracijos centrų. Kiekvienas adoratorius skiria vieną valandą kiekvieną savaitę adoracijai. Šią adoraciją organizuoja pasauliečiai, o kunigai aukoja šv. Mišias už Šv. Tėvo intencijas, ypač už žmonių teisių pripažinimą ir jų įgyvendinimą, už kunigų ir

PASAULIO LIETUVIŲ KATALIKŲ KONGRESAS

Jungtinėse Amerikos Valstybėse ir Kanadoje ruošiamasi Pasaulio lietuvių katalikų religiniam kongresui, kuris įvyks Toronte, Kanadoje, šių metų rugsėjo 1-2 dienomis ir kuriuo bus užbaigtas šv. Kazimiero jubiliejinių metų minėjimas laisvame pasaulyje. Kongreso programą sudarys svarstybos apie užsienio lietuvių katalikų veiklą ir uždavinius, paskaitos ir šv. Kazimiero garbei, sukurtos operos "Dux Magnus" pasaulinė premija. Pagrin diniais paskaitininkais kongrese bus kun. prof. Paulius Rabikauskas iš Romos, kuris kalbės apie šv. Kazimierą - jo šventumą ir lietuviškumą, ir dr. Juozas Girnius, kurio paskaitos tema: Katalikybės ir ateizmo santykiai praityje ir dabartyje. Viena kongreso dalis bus skirta jaunimo svarstybom, kurios telksis aplink temą: Dabarties jaunimas ir religija - kas ją stiprina ir silpnina. LRTV

TAUTINIŲ ŠOKIŲ VII ŠVENTĖ

Jungtinėse Amerikos Valstybėse sparčiai vyksta pasiruošimai septintajai laisvojo pasaulio lietuvių tautinių šokių šventei, kuri įvyks Clevelande šių metų liepos 1 dieną. Šiame didingame lietuvių tautiniame šakrydyje dalyvaus apie 50 šokių grupių su daugiau negu dviem tūkstančiais šokėjų. Dauguma jų bus jauniausios lietuvių kartos atstovai - vaikai, jaunieji, studentai. Pačią skaitlingiausią šokėjų grupę — 155 asmenys, sudarys Toronto "Gintaro" grupė. Dalyvaus ir garsusis Clevelando "Grandinėlis" ansamblis. Be Jungtinių Amerikos Valstybių ir Kanados lietuvių tautinių šokių grupės atvyks iš Didžiosios Britanijos, Argentinos ir Vakarų Vokietijos. Tautinių šokių šventės programą pajvairins 250 asmenų choras, profesionalų ir kanklių orkestras. Numatoma, kad šventė sutrauks keliolika tūkstančių žiūrovų.

vienuolių pašaukimus ir viso pasaulio taiką.

Ateina laikas, kad visi kartu su Šventuoju Tėvu bendroje maldoje tęstume tą dvasinę kovą už žmonių gerovę. Mes turime paremti pavargusias Šv. Tėvo rankas, kad jos išmeltų mums pergale, kad įvyktų Fatimos Marijos pranašystė: "Pagaliau mano Nekalčiausioji Širdis laimės."

Tiktai bendroje maldoje ir atgailos bei labdarybės dvasioje galėsime sulaukti dvasinės pergalės virš šių dienų nakties.

Šv. Kazimiero metai tegul įkvėpia mūsų jaunimą prie šio gražaus idealo: "VISA atnaujinti Kristuje" arba "Per Mariją prie Kristaus" į eucharistinį žygi, į dvasinį atsinaujinimą. Todėl drąsiai pirmyn, be baimės. Mums vadovauja Kristus, kuris nugalės pasaulį: "Nebijok, mažasis būrys", mums šaukia Kristus, — "aš nugalėjau pasaulį". Su Kristumi "eina kartos gyventi, su juo eis visa Lietuva".

P. Amerikos Liet. Kunigų Vienybė

Sovietų raketos Pabaltijo valstybėse

KAIP SOVIETAI GINKLUOJASI IR ŠNIPINĖJA

Senovės romėnų posakis: "Nori taikos, ruoškis karui" tinka ir šiems laikams, Sovietai, žinoma, taikos nenori, tačiau jie labai mėgsta rašyti, kalbėti ir šaukti "už taiką", todėl, kad galėtų "taikingais" šūkiams pridengti ir pateisinti savo karinius pasirošimus. Sakysime, nuodingų dujų jų turi prisigaminę 10 kartų daugiau, kaip JAV. O tačiau kiek daug sovietiniai rusai ir jų agentai šaukia apie Amerikos nuodingas dujas, nutylėdami savąsias gausias atsargas.

Paskaičius sovietinę spaudą, jeigu nežinotum jų tikrųjų kėslų bei pasirošimų, galėtum susidaryti įspūdį, kad Maskvos imperija tai "angelų šalis", o vakariečiai, ypač NATO sąjungininkai, tai pragaro velnių landynė.

Ir Rytuose ir Vakaruose daug kalbama bei rašoma apie branduolinių raketinių įrengimų įruošimą. Daugybė vakariečių, sukurstytų sovietinių agentų, protestuoja prieš raketinius ginklus. Tuo tarpu Rytų kraštuose - tyła. Taigi mastas nevienodas ir iš to gerai matyti "iš kur kijos dygsta".

Neseniai spaudoje buvo pranešta apie Sovietų raketinių ginklų įrengimą Bulgarijoje, Čekoslovakijoje ir R. Vokietijoje. Tačiau pranešimuose kalbama apie tų raketų įruošimą už valstybės ribų, nebuvo paminėta apie tos rūšies ginklus Pabaltijo kraštuose. Kokia iš tikrųjų ten yra būklė, daug žinių pateikė Vienoje (Austrijoje) leidžiamas pavergtų tautų komiteto biuletėnis "Ost Nachrichten" (Nr. 5, 1984), kurio vyr. redaktorius yra lietuvis Algis Klimaitis.

Duomenys autentiški, gauti žvalgybinių satelitų padarytų nuotraukų keliu ir surinkti kitais būdais. Iš jų aiškėja, kad per keliolika pastarųjų metų Sovietai smarkiai sustiprino savo karines pajėgas Estijoje, Latvijoje, Lietuvoje ir taip vadinamoje Kaliningrado srityje (Mažojoje Lietuvoje). Buvo sukurta raudonosios armijos Pabaltijo apygarda. Čia esantys gausūs kariniai daliniai aprūpinti ne tik konvencionaliniais (įprastiniais), bet ir raketiniais ginklais bei įrengimais.

Vak. Vokietijos gerai informuotas dienraštis "Die Welt" paskelbė įdomų žemėlapi - raketinės sistemos Pabaltijyje (Raketensystem im Baltikum). Iš jo matyti, kad šiuo metu yra įruoštas toks raketinių bazių skaičius: Estijoje - 28 (čia ypač sustiprintos Oeselio, Dago ir kitos salos), Latvijoje - 40, Lietuvoje "tik"

.....
BRONIUS KVIKLYS
Mūsų specialus bendradarbis
Cikagoje
.....

9: pajūryje ir Klaipėdos, Šiaulių, Tauragės, Vilniaus, Pabradės apylinkėse. (Beje, mūsų žinomis, Lietuvoje raketinių bazių yra daugiau, tik minėtame žemėlapyje jos nepažymėtos). Karaliaučiaus srityje pažymėtos 7 raketinės bazės, bet ir čia ne visos. Taigi iš viso Pabaltijy sovietų raketinių bazių gali būti 90-100.

Tai tikrai bazės. Pačių raketų kur kas daugiau. Iš viso jų prisikaitoma 318. Jų tipai įvairūs: SS 1 C, SS 12, SS 21, SS 22, SS 23. Skridimo nuotolis siekia nuo 70 iki 2.000 km. Bet esą įruošta dar 20 SS 5 tipo raketų, kurios gali pasiekti tikslą net už 4.100 km. Vadinasi, Amerikai jos gal ir nepavojingos, bet sovietiniai rusai jomis gali apšaudyti bet kurį Europos kraštą.

Bet dar ne viskas. Raketinės bazės dar įruoštos trisdešimtyje Sovietų karinių laivų, kurie plaukioja Baltijos jūroje. Juose iš viso esą 140 branduolinių raketų. Iš jų galingiausios šešiuose kreiseriuose dislokuotos SS-N-5 tipo 18 raketų, galinčių skristi 600-1.200 km, su branduoliniais užtaisais (galvutėmis), kurių sprogimo galia 4 megatonai. Taigi iš viso Pabaltijy Sovietai yra įruošę ir laiko 460-500 branduolinių raketų, nukreiptų prieš Vakarų (NATO) šalis. Galime įsivaizduoti, koks didelis pavojus būti sunaikintoms būsimojo III pasaulinio karo metu Estijai, Latvijai, Lietuvai.

1983 metai Sovietų Sąjungai buvo "rekordiniai". Kuriame gi sektoriuje? Gal gamybos, gerovės, atlyginimų pakilimu, prekių gausa ar kitomis gėrybėmis? Deja, ne. Atspėti sunku, bet įmanoma. Perreiktas metais Sovietai pasiekė rekordą iš įvairių kraštų išvytų jų diplomatų skaičiumi. Trumpai susiglaudus - 21 valstybė išvyjo 135 Sovietų diplomatus. Skaičiai nemaži, netgi tokie dideli valstybei. Palyginimui "rekordo": 1981 m. buvo išvyti 27, 1982 m. 49 sovietiniai diplomatai.

Kodėl jiems buvo liepta susipaikinti savo lagaminus ir per trumpą laiką iškelti, aiškinti nereikia: dauguma Sovietų diplomatų yra KGB agentai, šnipai. Bet ne vien

diplomatai šnipinėja: įvairių Sovietų prekybinių, turistinių atstovybių personalas, jų "kultūrininkai", na ir sportininkai. Kad pastarieji šia profesija užsiima ir kad per juos Sovietai bando infiltruoti savo agentus į Ameriką, paaiškėjo 1984 m. pasaulio sporto olimpiados ruošos metu. Kai Amerika bandė vieną kitą agentą neįsileisti, iškilo triukšmas, olimpiados boikotas.

Bet grįžkime prie jau 1983 m. išstremtų diplomatų. Čia "rekordą" pasiekė Prancūzija, išstremusi 40 diplomatų. Kiti kraštai išstremė: Iranas, Bengalija po 18, Italija, Šveicarija po 6, JAV, Vak. Vokietija po 5, Anglija, Belgija, Jamaika po 4, Airija, Švedija, Japonija po 3, Kanada - 2; po vieną: Australija, Liberija, Olandija, Norvegija, Ispanija, Tailandas. Visi jie buvo "persona non grata" (nepageidjami asmenys) apšaukti ir išspręsti. Sovietų špiūnais tinklas kiek apardyta, bet žinoma neišardyta, nes jie turi įvairių kitų šnipinėjimo priemonių. Kas išstremta - tai tikrai išsemtas lyg šaukštas vandens iš kibiro.

Keletas kitų smulkmenų. Kaip skelbia "Ost Nachrichten", pastaruju metu Sovietų Sąjungoje labai padidėjo tiesioginė karinė pramonė dirbančių darbininkų bei technikų skaičius. Netaip seniai jų buvo 3,4 milijonai, o dabar jau 8,9 milijonai. Taigi padidėjo visais 62%. Savaime aišku, kad padidėjo ir karinė produkcija.

Šiuo metu iš 273 Sovietų Sąjungos gyventojų dirbančiųjų yra 147 milijonai. Iš jų apie 20 mil. dirba žemės ūkyje, o 5 milijonai tarnauja kariuomenėje. Taigi pramonėje ir gretimos srityse dirba nemažiau 120 milijonai žmonių. Didelę jų dalis netiesioginiu būdu taip pat dirba karinėje pramonėje.

Bet ne tik krašto viduje Sovietai ginkluojasi. Jų gudriems politikams veikiant, esant labai jau negudriems Amerikos politikams ir kitiems krašto pareigūnams, pavyko sukurti Vidurinės Amerikos kraštuose tvirtas Sovietų karines bazes. Taip vien tik komunistinė Kubos dabar turi 950 tankų, 700 artilerijos pabuklų. Kuboje įkurdinta Sovietų karinė brigada iš 3.000 vyrų. Be jų yra 2.500 Sovietų karinių patarėjų ir apie 8.000 civilių. Kuboje įruošti specialūs įrengimai, kuriais sovietų agentai seka net Amerikos telefoninius pasikalbėjimus. Čia veikia ir gausios bei tvirtos radijo stotys jų propagandai įvairiomis kalbomis. Rodosi, kad iš Kubos kasdieną po kelis kartus perduodama ir "Vilniaus radijo programa užsienio lietuviams". Beje, ji labai blogai paruošta ir silpnai girdima.

Štai kaip sovietiniai rusai praktiškai vykdo "taikos" ofensyvą.

įvykiai

— **Canberra.** Naują Australijos biudžetą Parlamente paskelbs išdinikas Mr. Keating rugpjūčio 21 d. Deficitas dar kovo mėnesį siekė jau \$ 10 milijonų, užsienyje skolinant net \$ 40 milijonų, praneša "The Sun" V. 30.

— **Brisbane.** Queenslando valdžia visose mokyklose skelbs, kad mokiniai nerūkytų, o kurie rūko, kad mestų rūkė, nes vėžio liga, po širdies smūgio, yra antroji mirties priežastis Australijoje.

— **Canberra.** Darbo partijos vyriausybė galvoja kasmet sutaupyti po \$ 100 milijonų iš pensininkų, kurie turi turto nuosavybės daugiau negu \$ 200.000.

— **Londonas.** Spaudos agentūros praneša, kad sovietai Afganistane iš lėktuvų numeta "skystąją ugnį" — bombas, kurios ore sprogtas ir ištyksta juodais burbulais, kurie ant žemės gali išgulti mėnesius, bet juos palietus sprogtas ir dujomis išėda akis, nutroskina žmones. Iš lėktuvų išmetus tas bombas, jų dalis sprogtas ore, sukelia maždaug 15 metrų diametro juodą cheminį debesį, antras jų sprogimas sukelia mirtinai smogiamas oro bangas, kurios gali užmušti žmogų ketvirčio kilometro atstumu.

— **Iranas** prie Irako sienos sutraukė virš pusės milijono karių naujai žūt-būtimei ofensyvai. Persų įlanka alyvos tanklaiviams faktiškai jau uždaryta, kai per dvi dienas Irakas su raketomis pataikė ir uždegė 8 tanklaivius, o 60 tanklaivių laukia už Persų įlankos, kada galės įplaukti ir pasiimti iš uostų alyvos. Sovietai pristato Irakui raketų, kuriomis gali sunaikinti Irano alyvos eksporto pagrindinius uostų įrengimus.

— **Tokyo.** Japonija gegužės 27 d. minėjo savo didvyrio admiralo Tago 50 metų mirties sukaktį, kai jam vadovaujant 1905 m. japonai sunaikino caristinės Rusijos karo laivyną Tsuchima sąsiauryje. Maskva tuojau pakaltino Japoniją, kad Rusijos karo laivyno sunaikinimą negalima minėti, nes tai rodo Japonijos atgimstantį militarizmą.

— **Londonas.** Vienas žymiųjų britų medikų Dr. Richard Mauld, 44 m., praneša, kad jis Maskvoje suakmenėjo, kai į jo butą įsiveržė KGB agentai, jį prirėmė ties sienos ir tardė apie antileukemijos vaistus. Pranešė, kad britas bankininkas Dennis Skinner, 54 m., pernai birželio 12 d. Maskvoje buvo išmestas per langą iš viešbučio 12 aukšto. Zuvusiojo žmona Londone slapstosi, kad ir ją KGB agentai nenužudytų, kaip bulgarų pabėgėlį Georgi Markov, kurį belaukiantį autobuso prie Waterloo stoties KGB agentai su užnuodytu skėčio galu įdūrė ir tas po 4 dienų mirė.

— **Roma.** Popiežius Jonas Paulius II gegužės 27 d. lankė Viterbo miestą, 70 km. į šiaurę nuo Romos, ten kalbėjo ir prašė melstis už taiką tarp Irano ir Irako, atsišaukė į Sovietus išleisti Taikos Nobelio premijos laureatą Andrei Sakharov ir laisvę, kuris nuo gegužės 2 d. pradėjo bado streiką, kad jo žmona sovietai išleistų į užsienį gydytis.

— **Melbournas.** Opozicijos lyderis liberalas Mr. Kennett praneša, kad darbiečių valdžia homoseksualiam ir feministų grupei paskyrė \$ 350.000 paramos. Jų kooperatyvas publikacijai gavo \$ 268.979, kitus \$ 85.000 feministų grupei Gippslande mokyti klounus, ir kiti pinigai skirti labai abejotiniems reikalams, \$ 314.000 Unijų Tarybai, \$ 145.699 žemės draugams, \$ 110.617 Viktorijos Mokytojų unijai, \$ 65.664 Bendradarbiavimo ir Nusiginklavimo Kongresui.

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St. Kensington Vic. 3031. Tel. 376 7355

LEIDZIA AUSTRALIJOJOS LIET. KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius kun. Dr. P. Dauknyš. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$ 25. Kituose kraštuose \$ 30. Atskiras numeris 50 centų. Skelbimai už skilties vieną cm \$ 1. Nuolatiniam skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisto savo nuožiūra.

Printed by "Tėviškės Aidai" 18 Henry St., Kensington Vic. 3031. Published by Mr. Valentinas Čičauskas, the President of the Lithuanian Catholic Federal Committee, 38 Coghlan St. Niddrie Vic. 3042.

TĖVIŠKĖS AIDAI

UŽ TAUTOS GYVYBE!

Lietuvių tautos gyvenime birželio mėnesį vadiname *baisiuoju* dėl užgriuvusių nelaimių, Rusijos Raudonoji armija 1940 m. birželio 15 d. okupavo Lietuvą, prasidėjo teroras. Ypač visą lietuvių tautą sukrėtė *masinis tautos išnaikinimo planas*, pradėtas 1941 m. birželio 14 d. ankstų rytą, trėmimais į Sibirą. Tai visiems atvėrė akis, kas per barbarai tie raudonieji okupantai. *Laisvė nors trumpam blykstelėjo*, kai prasidėjo vokiečių - rusų karas 1941 m., birželio 21 d., kai tauta sukilo ir laikinai vyriausybę paskelbė vėl Nepriklausomą Lietuvą. *Rusijos Raudonajai armijai grįžus* 1944 m. vasarą, sekė dar baisnis teroras ir naujos bangos trėmimų į Sibirą.

Skaudžiuosius ir iragiškuosius tautos įvykius minėti yra labai prasminga ir labai svarbu, nes jie kiekvieną mūsų įpareigoja veikti pagal savo išgales dėl Tėvynės laisvės. *Tėvynėje esančius okupantias vertia būti aklaivus rasiškojo viešpatavimo ir bolševikinio persekiojimo ir engimo įrankiais.* Lietuvos katalikai šiandieną iškyla be baimės *pasipriešinti prieš religijos persekiojimus, žmogaus orumo mindžiojimus.* Net ir tuos, kurie šiandieną iš laisvojo pasaulio okupantų leidimu nuvažiuoja kaip į kalėjimą aplankyti savo tėvų gimtosios žemės, jei tik nenusilenkia Maskvos stabams, tai juos tuojau išjuokia, suniekina. Taip neseniai atsitiko ir su mūsų iškiliom mergaitėm - Birute ir Zita Prašmutaitėm, iš Melbourne nvykusioms aplankyti Lietuvos. Jos yra mūsų jaunimo pažiba, o tai okupantams ir jų tarnams baisiai nepatiko ir jas niekino, kiek tik galėjo. Tauta, neturinti politinės laisvės, visada yra pavojuje didelės ir agresyvios valstybės valdžioje. Tačiau niekas neįstengs numarinti Lietuvių tautos, jei ji pati ryžtingai nekovoja už savo gyvybę, už savo egzistenciją, už savo laisvę ir nepriklausomybę.

Čia mes galime laisvai skelbti žinias, kai jas randame dideliais sunkumais ir per dideles kliūtis iš Lietuvos pagrindžio atsiųstą "Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kroniką", "Aušrą" ir kitus pagrindžio savilaidinius laikraščius. Tai Lietuvos didvyrių darbas, registruojant persekiojimų faktus, okupantų nusikaltimus, rašydami Tėvynės žadinių ir stiprinimo raštus, dėl kurių jie rizikuoja kalėjimais, priverčiamųjų darbų Sibiro koncentracijos lageriais. Jie nori, kad jų kančias, skriaudas, vargus, okupantų daromas neteisybes, vykdomą terorą, tautos genocidą, išeivijos lietuvių padėtį jų balsui pasiekti platųjį pasaulį, o taip pat, kad ir okupantai žinotų, jog savo nusikaltimus nebegali paslėpti ir juos plačiai sužinoti pasaulis!

Kovojame prieš komunistinį Lietuvos okupantą kiek galime ir kiek įmanome, nes tik dėl raudonojo siaubo, kuris užplūdo mūsų Tėvynę, pasitraukėme svetur. PD

Birželis ir mes - išeiviai

Rašo Dr. Jonas Kunca

Vėl eisime į minėjimus ir pamaldas prisiminti veiki pusę milijono brolių ir sesių okupanto išžudytų arba nukankintų. Prisiminsime išeivžtus į Sibirą, prisiminsime partizanus, kurie stoji kovon, žinodami, kad jų laukia tik mirtis, net išniekinimas jų lavonų.

Būkim atviri ir savęs paklauskim, ar tai yra viskas, ką dėl jų galime padaryti? Ar turime teisę po minėjimų vėl sugrįžti į pilko tremtinio gyvenimo kasdienybę ir jausis atlikę savo pareigą jiems ir Tėvynei, už kurią jie vienaip ar kitaip paguldė savo galvas?

Žuvę šimtai tūkstančių brolių ir sesių ir likusi gyva, bet pavergta ir persekiujama tautos dalis laukia daug daugiau iš mūsų: jie laukia pagalbos rankos iš tų, kurie galime prabliū už mūsų žuvusius ir pavergtus lietuvius

Jei paklausysim mūsų pačių sąžinės balso, jis mums pasakys, kad mėginame nuo jo lyg pabėgti prisidengdami pigiais pasiteisinimais: neturim laiko, nežinom ką daryti, nenorim pūsti prieš vėją, nes komunistai vis vien gal ateis, lai veikia pirmininkai - kas čia mums darbo, jei daug kalbėsime, gali neleisti rusai nuvažiuoti vėl į Lietuvą ir visokiems kitokiams, kurių žmogaus fantazija gali tik išgalvoti. Esame čempionai to sąžinės balso nutildymo ir savęs dirbtino nuraminimo, bet giliai mummyse kažkas mums išmėtinėja, kad mes nesame nuoširdūs: su tais dirbtiniais pasiteisinimais norime tik nuraminti savo sąžinę...

Taip didelė dauguma išeivių seka me metus po metų mums jau įprastą rutiną. Jei vienas kitam padėjuijam apie Tėvynės liūdną padėtį ir žuvusius brolius, tai ir pasibaigia mūsų darbas Tėvynei.

Kaip tik to nori mūsų okupantai. Užtenka pavartyti "Gimtąjį Kraštą", leidžiamą rusų saugumo ir skirtą išeivijos atvertimui į "Maskvos tikėjimą", mus skatina džiaugtis padaryta pažanga, grožėtis su ilgesiu krašto gamtos grožiu, būti dėkingais okupantui už Lietuvos "išlaisvinimą" ir apsaugą, būti tikrais sovietinės Lietuvos patriotais ir juodinti visus tuos, kurie nepasitenkina verkšlenimu apie pavergtą Tėvynę, bet kelia jai pa-

darytą neteisybę pasaulio tautų tarpe, Jungtinėse Tautose, Europos Parlamente ar svetimojo spaudoje, kad permatytų Maskvos norus, kas liečia mus.

Lietuvos okupantų netrukdo mūsų išeiviai nei jų Bendruomenės, kol yra apsiribojama sporto veikla, dainavimu, tautiniais šokiais, lietuviškais pamaldomis, minėjimais, baliukais ar panašia tarpusavyve veikla, nepakeliant balso tarp kitataučių prieš neteisėtą Lietuvos okupaciją ir persekiojimus mūsų žmonių. Tokie išeiviai yra girtami ir laikomi susipratusiai lietuviams. O jei kas nuvažiavęs dar pakalba apie Vakarų pasaulio ydas - tas jau vertas beveik Lenino medalio.

To nori ir to siekia Lietuvos okupantai, nes tas padeda išvengti Maskvai nemalonaus mūsų krašto dekolonizacijos klausimo. **Jeigu mes išeiviai, tai kas kels Lietuvos bylą?** Niekas, nes niekam mes per daug nerūpime.

Tie, kurie judina Pabaltijo dekolonizacijos reikalą pasauliniame forume, būtų tai Jungtinėse Tautose, Europos Parlamente ar pasaulinėje spaudoje, pastato Kremlių į nemalonią padėtį. Kaip šaukėjas už tautų laisvę įtikins pasaulį, kad kolonializmas yra blogas visur kitur, bet ne Sovietų Sąjungoje? Kadangi Maskvos ranka tiesioginiai neturi kaip sutvarkyti tokių laisvės klausimo kėlėjų ir nusiųsti visus į Sibiro koncentracijos stovyklas, vartoja kitus metodus: jų juodinimą, išjuokimą, apšaukimą fašistais ar ekstremistais. Mūsų išeivija nevisada pastebi Maskvos vartojamas priemones ir už tai nereaguoja. Kas manys, kad lietuvis gražiai kalbąs apie savo kraštą, susirūpinęs lietuviška veikla, galėtų turėti kokių nors užpakalinių minčių, kas liečia mūsų Tėvynės laisvę?

Yra galvojančių, kad mums dabartinėje padėtyje yra naudingiausia palaikyti glaudžius santykius su pavergtais broliais. Aišku, kad tai naudinga, jei nėra surišta su tylėjimu apie Lietuvos laisvę pareigą! Tos nuomonės lietuviams neturi pamiršti, kad lietuvių tauta ilgai ne-

galės atsisipirti slavų masyviam anplūdžiui, priverstinam jaunos karinės rusinimui ir rašų žmonių išbarstymui po plačią Rusijos imperiją. Taigi, bendradarbiauti taip, bet ir kartu ir visomis priemonėmis skubinti laisvės atgavimą! Čia nėra reikalas apie ankstyvesnę ar vėlyvesnę laisvę, čia yra žaidžiama su gyvybe ar mirtimi lietuvių tautos ir valstybės!

Maskva išeivijai teikia daugiau reikšmės, negu mes galvojame, nes tai yra vienintelis šaukimas prieš rusų okupaciją Rytų Europoje. Okupantai dėl to aktyviai siekia nutildyti per garsiai kalbančius, išvengti politiniai susipratusių jaunosios kartos išauklėjimo ir, senajai kartai išmirus, perimti per sau patikimus asmenis bendruomenių vadovybę ir išeivių praktikuoti nupirktas nuosavybes. Taip ne tik nutiltų laisvės reikalavimai, bet į Kremliaus kasą įeity milijoninės sumos.

Besitarian Birželio minėjimams, paklauskime mūsų sąžinės, ar nesame per ilgų tremties metų bėgi pamiršę mūsų pareigas Tėvynei? Ar negalime daugiau prisidėti prie jos išlaisvinimo? Ar prisidedam prie mūsų bendruomenės stiprinimo? Ar savo pasyvumu, nekonstruktiviu kritika, pavydu, gal net šmeižtais silpniname lietuvių vienybę ir darbą? Galų gale savęs paklauskim: ar galėtume tiesiai žiūrėti į akis mūsų mirusiesiems ir pasakyti: Brangūs Broliai, darau, ką tik galiu dėl Jūsų atminties ir mūsų Tėvynės.

MELBOURNAS

MELBOURNO PENŠININKAMS

Pranešame, kad mėnesinis pensininkų Sąjungos susirinkimas įvyks birželio 5 d. 12 val. Melb. Lietuvių klube, bus renkamas metinis pensininkų mokestis, ta proga prašoma narių atsinešti lėkštę su užkandžiais, kava ir arbata bus gaunama vietoje. Susirinkimo metu bus iškeltos įdomios aktualijos, kaip pensininkams praleisti niūrias žiemos dienas... Susirinkimo metu klubo baras bus atidarytas. Kviečiame narius skaitlingai dalyvauti.

Melb. Pensininkų Sąjungos V-ba

Tėviškės Aidų ekspeditoriai kiekvieną ketvirtadienį savanoriškai su sirenka paruošti laikraštį paštu. Vakare laikraštis jau atsiduria pašte.

13-JŲ AUSTRALIJOS LIETUVIŲ DIENŲ IR 35 AUSTRALIJOS LIET. SPORTO ŠVENTĖS 1984 M. PROVIZORINĖ PROGRAMA

Gruodžio 24 dieną

Bendros Kūčios

Gruodžio 25 dieną

Šventų Kalėdų Diena - Mišios — Laisva.

Gruodžio 26 dieną

Registracija, Atidarymo Mišios, Lietuvių atidarymas, ALFAS posėdis, Susipažinimo gegužinė.

Gruodžio 27 dieną

Registracija, Sporto šventės atidarymas, ALJS posėdis, Kunigų suvažiavimas, Jaunimo koncerto vadovų posėdis, Talentų pasirodymo repeticija, ALBKT sesija, ALFAS posėdis, ALJS posėdis, Talentų pasirodymas, Sportas - krepšinis, golfas, tinklinis, Okteto repeticija, Meno ir Tautodailės parodos atidarymas, Clevelando okteto koncertas.

Gruodžio 28 dieną

ALBKT sesija, Meno ir Tautodailės paroda, chorų repeticija, Sportas — krepšinis, tinklinis, stalo tenisas, golfas, plaukimas, biliardai. ALBKT sesija, ALFAS posėdis, ALKF suvažiavimas, Meno ir Tautodailės paroda. Dainų šventė.

Gruodžio 29 dieną

ALBKT sesija, Meno ir Tautodailės paroda, tautinių šokių repeticija. ALBKT sesija, ALFAS posėdis.

Sportas - krepšinis, tinklinis, stalo tenisas, Squošas, šachmatai, lauko tenisas. Tautinių Šokių šventė.

Gruodžio 30 dieną

Mišios, ALBKT sesija, Meno ir Tautodailės paroda, Jaunimo koncerto repeticija. Sportas - krepšinis, tinklinis, lauko tenisas, šachmatai. ALIAS suvažiavimas, ALFAS posėdis, Tautos Fondo atstovų posėdis, Jaunimo koncertas.

Gruodžio 31 dieną

LKV Ramovės suvažiavimas. Sportas - krepšinis, Sporto šventės uždarymas ir reprezentacinės rungtynės. Naujų Metų sutikimas.

Sausio 1 dieną

Atsisveikinimo gegužinė.

Sausio 2-12 dienomis

LSS Australijos Rajono stovykla.

Programoje naudojami sutrumpinimai:

ALBKT - Australijos Lietuvių Bendruomenės Krašto Taryba

ALKF - Australijos Lietuvių Katalikų Federacija

ALJS - Australijos Lietuvių Jaunimo Sąjunga

ALFAS - Australijos Lietuvių Fizinio Auklėjimo Sąjunga

ALIAS - Australijos Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjunga.

VLIKO AKCIJA TERLECKUI PADĖTI

VLIKO pradėta akcija padėti "sąžinės kaliniui" A. Terleckui jau neša vaisių. Terleckui skirtas 1983 m. gruodžio mėn. pasirodęs ypatingas ELTOS biuletenio numeris buvo dažnai cituojamas USA Congressional Record leidinyje, kuriame buvo perspausdintas ir to numerio vedamasis.

Kongreso atstovė Nancy L. Johnson kovo 11 d. pasiuntė laišką Konsantinui Černenkai, kuriame ji reiškia savo susirūpinimą Terlecko "sparčiai blogėjančia sveikata, izoliuotoje ir atšiaurioje aplinkoje". Ji primena Černenkai, kad SSRS pareiškė norinti pagerinti santykius

su JAV: "Terlecko paleidimas būtų teigiamas žingsnis ta linkme". Atstovė Johnson priduria, kad Terlecko "vienintelis nusikaltimas buvęs nacionalistinių jausmų išreiškimas".

Vasario 28 d. Nancy L. Johnson pasiuntė laišką ir Terleckui šiuo adresu: 686410 Magadanskaya obl., Omsukchansky raion, pos. Industrialny, ul. Sportivnaya 5-kv. 17, USSR. Ji rašo suprantanti Terlecko padėties rimtumą ir painformuoja jį, jog drauge su keliais kitais Kongreso nariais ji kreipėsi laišku į sovietinę ambasadą ir daro ką tik gali atkreipti dėmesį į jo padėtį.

NIJOLĖS SADŪNAITĖS PRISIMINIMAI

Kaip patekau į KGB objektyvą?

"Tavo galeistingumas lydi mane per visas mano gyvenimo dienas"

(Tęsinys)

Visus aktyvesnius politikinius, kai baigia si konclagerio bausmė, išveža taip vadinaman "perauklėjimui". Paprastai veža ten, kur buvo nutesti, dviem mėnesiam. O gal gi pavargo ir susigundys gražiais pažadais... Pagrindinės čekistų priemonės naudojamoms žmonėms suklaidinti yra melas, pridengtas veidmainišku gerumu, o kai nepavyksta apmulkinti - grasinimai ir teroras. Visa sovietinių komunistų politika yra melo ir apgaulės, smurto ir teroro politika.

Konclageryje aktyviai prisijungdavau prie visų protestų pareiškimų, dažnai būdavau "ryšininke" su kito konclagerio politikiniais, taip, kad gyvenimas zonoje be sunkumų turėjo daug romantikos. Teisingai sakoma: kai skrandis tuščias - galva šviesesnė. Kalinių galvos šviesios ir labai išdringos. Vargšai čekistai, nežiūrind visų jų pastangų, taip ir nesužinojo kaip mes taip greit sužinome, kas dedasi kituose konclageriuose. Keršydami, nors ir nesugavę, jie pabaigoje bausmės atėmė man galimybę gauti 5 kg. siuntinį. Per 3 m., konclagerį gavau tik vieną 5 kg. siuntinį. Griežto režimo kaliniams pusę bausmės laiko nieko negalima gauti, o po pusės, jei

nenusikalsi ir konclagerio vadovybė leis — į metus vienas 5 kg. siuntinys, į kurį nieko koloringo įdėti negalima; tik duonos produktų, sviesto, mėsos ir žuvies. O ką reiškia metams 5 kg., kai be dėžutės - įpakavimo, maisto lieka truputį virš 4 kg. Aktyviems kaliniams ir tie siuntiniai yra atimami, sufabrikuojant tariamus režimo pažeidimus. Tik Dievo malonė stiprina nuteistuosius, todėl visi labai dėkingi tiems, kurie juos maldoje prisimena.

1977 m. balandžio mėn. mane ir Silivončik Galiną išvežė iš konclagerio, nepasakę nei kur nei kam. Taip elgiasi su visais kaliniams: ateina prižiūrėtojas, liepia per 15 min., ar dar greičiau, susirošyti į etapą. O vergams neaiškinama dėl ko ir kur veža. Taigi ir mudvi su Galina vežė lyg kates maiše, prieš tai, atidavę mums visą turtą iš sandėlio, tarsi ir konclagerį nebegrijūtime. Kai mūsų "varnas" sustojo buvo jau vakaras, tamsu. Mus nuvedė į didelio mūrinio namo II-rą ar III-čią aukštą ir uždarė mažytėje kameroje. Po kiek laiko liepia eiti pas gydytoją. Pamaniau, kad atvežė į psichiatrinę ligoninę, į kurią čekistai nuolatos grasino uždaryti. Bet pasirodė, kad mudvi patekome į Sarans-

JUNGTINĖS TAUTOS GINA ŽMOGAUS TEISES

Jungtinių Tautų Organizacijos žmogaus teisių komisija, Ženevoje užbaigusi darbo sesiją, galutinai patvirtino konvencijos projektą prieš žmonių kankinimą. Konvencijoje, kuri bus pateikta svarstymui Jungtinių Tautų generalinei asamblėjai, įsakmiai pabrėžiama, kad jokiomis aplinkybėmis - nei karo, nei politinių neramumų, nei kitais atvejais, negali būti panaudojamos prieš žmones kankinimo priemonės. Valstybės, be to, negalės išduoti kitiems kraštams asmenų, arba juos ištremti, jei tiems asmenim kituose kraštuose grėsia kankinimo pavojus. Kaip ankstesnėse Jungtinių Tautų žmogaus teisių komisijos darbo sesijose, taip ir šioje paskutinėje, buvo apsvaistyta žmogaus teisių padėtis įvairiuose pasaulio kraštuose. Jungtinių Amerikos Vals tybių delegatas, vienoje kalboje apkaltindamas sovietų valdžią žmogaus teisių pažeidimais, įsakmiai paminėjo Pabaltijo kraštus. Amerikiečių delegatas priminė, kad trys Pabaltijo valstybės buvo smurtu įjungtos į Sov. Sąjungą prieš tų tautų norą, kad Antrojo pasaulinio karo metu ir pokario metais tūkstančiai pabaltiečių buvo ištremti į Sibirą, jų vieton įkurdinant rusus, tuo būdu siekiant surusinti minėtuosius kraštus. Amerikiečių delegatas atkreipė dėmesį ir į kitas sovietų panaudojamas priemones pabaltiečiam nutautinti, priemones, kuriomis yra grubiai pažeidžiamos visuotinai pripažintos žmogaus teisės. Delegatas taip pat priminė žmogaus teisių bei religinės laisvės gynėjų Pabaltijyje persekiojimus ir jų nuteisimus sunkiomis kalėjimo bausmėmis. Pabaltiečių diskriminavimas tautiniais ir kitais sumetimais, pažymėjo amerikiečių delegatas, yra ne kas kita, kaip rasizmo, rasinio nepakantumo apraiška.

LRTV

ko KGB tardymo izoliatorių "perauklėjimui". Felčerė paklausinėjo kuo skundžiamės, pamieravo temperatūrą, kareiviai iškrėtė mūsų "turtą" ir po to abi uždarė į didesnę kambarą. Prasidėjo "perauklėjimas". Kareiviai nuvedė mane pas tardytoją. Kabinete sėdėjo du čekistai. Vienas iš jų man pasakė: "Išleisime tave namo, nebereikės važiuoti į nutremimą, jei pažadėsi, kad sugrįžusi į Lietuvą nepapasakosi to, ką patyrei per tardymus ir konclageryje. Jei parvažiavusi tylėsi." Atsakiau, kad aš tylėjau iki suėmimo, nes neturėjau apie ką pasakoti, o dabar tai aš kalbėsiu, nes yra apie ką. Man pagrasino, kad nutremimą padarys šimtą kart sunkesnę nei buvo sąlygos konclageryje. Į tai atsakiau: "Kuo sunkiau, tuo linksmiau!" Čekistai susižvalgė ir nustebe man pasakė: "Na ir charakteris! Tu mums patinki!" Ir daugiau ta tema per tardymus nebekalbėdavo. Nutarė išbandyti kitą variantą. Iškvietė aukštosios mokyklos marksizmo - leninizmo dėstytoją, kad ji įrodytų mano pažiūrų klaidingumą. Paliko mudvi čekistas kabinete dviese, kad gautųsi nuoširdesnis pokalbis. Beveik vienu metu su manimi, ji labai nustebo mane pamčiusi - nesitikėjo, kad aš būsiu linksma ir su ja visai nuoširdi. Pradėjome kalbėtis. Greit įsitikinau, kad ji neturi elementariausio supratimo apie tikėjimą ir jai pasakiau: "Dovanokite už atvirumą, bet pas mus Letuvoje 6-7 metų vaikai, kurie eina Pirmos Komunistų, turi kur kas daugiau žinių apie tikėjimą,

Popiežiškoji Lietuvių šv. Kazimiero kolegija

Romoje

Lietuvos ir viso pasaulio lietuvių katalikų pasididžiavimas Krikščionybės Centre Romoje turėti savų kunigų paruošimo įstaigą.

RAŠO PRELATAS DR. LADAS TULABA - KOLEGIJOS REKTORIUS

Minime šv. Kazimiero 500 metų sukaktį nuo jo mirties. Šią sukaktį plačiai mini viso pasaulio lietuviai. Esame laimingi, kad pagrin dinės minėjimo iškilmės vyko Romoje, ir prie jų parengimo bei pravedimo visomis išgalėmis prisidėjo mūsų Kolegija, kuri nešioja mūsų Šventojo Kunigaikščio vardą. Lietuvoje ir visame plačiame pasaulyje šv. Kazimiero garbei yra skirta šimtai bažnyčių ir įvairių įstaigų. Tarp šių visų yra ir mūsų Kolegija.

Kolegijos steigime esminį vaidmenį turėjo J. E. arkivysk. J. Skvireckas. Jis ir pasiūlė, kad steigiamoji Romoje Lietuvių Kolegija būtų pavadinta šv. Kazimiero vardu.

Antrajam pasauliniam karui pasibaigus, mūsų vyskupai rūpinosi, kad dalis jaunų kunigų ir klierikų iš Eichstaetto seminarijos, kur karo eigoje mokėsi 85 lietuviai klierikai, vyktų studijoms į Romą. Iš Romos - Vatikano, šiam sumanymui buvo gautas pritarimas.

1945 metų spalio mėnesio pradžioje pradėjo atvykti į Romą pirmieji kunigai studentai. Jų tarpe raudai ir aš. Prisiglaudėme pas Tėvus Marijonus. Laimingai sutapimu tuo metu Romoje radosi J. E. arkiv. J. Skvireckas, spalio 11 d. pas Tėvus Marijonus, kur buvo apsistojęs Arkivyskupas, įvyko pasitarimas, kuriame buvo svarstoma Kolegijos steigimo klausimas. Pasitarime dalyvavo šalia arkiv. J. Skvirecko, vysk. P. Bučys, Marijonų Generolas, Tėv. J. Vaitkevičius, MIC, kun. P. Petraitis, saležietis, buvęs Kauno seminarijos Rektorių ir rašantysis, kaip buvęs Vilniaus seminarijos Rektorių. Buvo nuspręsta daryti konkrečių žygių steigti Kolegiją. Šiuo reikalu J. E. arkiv. J. Skvireckas išipareigojo kalbėtis

su aukštaisiais Vatikano pareigūnais. Pirmutinis tačiau rūpestis buvo surast prieglaudą atvykstantiems studijoms kunigams ir klierikams. Šiuo rūpintis buvo pavesta man.

Vatikanas pasirodė palankus Kolegijos steigimo idėjai. Nesutiko tačiau, kad steigimo ir vadovavimo pareigos būtų pavestos naujai išrinktos Kunigų Sąjungos valdybai, kaip Arkivyskupas siūlė, ir reikalavo, kad būtų paskirtas asmuo, kuris turėtų prisimti atsakomybę vadovauti Kolegijai ir ją formuoti.

Nors iš Vatikano pusės buvo rodomas didelis prielankumas, surasti prieglaudą atvykstantiems auklėtiniais pasirodė labai sunku. Niekas nenorėjo priimti tremtinių, kurie negalėjo duoti finansinių garantijų. Tuo labiau, kad pokario laikotarpis visiems buvo sunkus. Teko kreiptis į Studijų Kongregacijos Prefektą kard. G. Pizzardo, prašant jo intervencijos, kad būtų priimti Pietų Amerikos Kolegijos patalpose. Pietų Amerikos Kolegijai vadovavo Tėvai Jėzuitai. Kardinolas Pizzardo kreipėsi į Jėzuitų Generolą - Vikarą. Tik tokiu būdu buvome priimti Pietų Amerikos Kolegijon. Spalio 19 d. pagaliau gavome pastogę. Apgyvindino visus vienoje salėje, nors keliasdešimt kambarių buvo laisvų. Džiaugėmės ir tuo. Ilgainiui, kard. G. Pizzardo užtariant, kunigai gavo atskirus kambarius, o 20 klierikų liko gyventi vienoje kameratoje. Sunkiausias tačiau išgyvenimas buvo stoka maisto.

Kadangi buvo priglausti Jėzuitų vadovaujamoje Pietų Amerikos Kolegijoje, tai arkiv. J. Skvireckas buvo numatęs kviesiti vadovauti besiformuojančiai Kolegijai Tėv. J. Kubilių, kuris tuo metu gyveno Paryžiuje. Deja, Jėzuitų vyresnieji

nelinko prisimti našta rūpintis Lietuvių Kolegijos steigimu. Todėl Tėv. J. Kubilius nesutiko atvykti ir vadovauti besiformuojančiai Kolegijai. Tada Arkivyskupas pristatė mane Studijų Kongregacijai, kad būčiau paskirtas vadovauti auklėtiniais ir rūpintis formuoti savą Kolegiją. Prefekto pareigas sutiko eiti kun. Z. Ignatavičius, o Dvasios Tėvu buvo paskirtas kun. V. Balčiūnas. Jie abu tas pačias pareigas buvo ėję Kauno Tarpdiocezinėje Seminarijoje.

Sutvarkius apsigyvenimo klausimą ir paskyrus besiformuojančiai Kolegijai vadovybę, arkiv. J. Skvireckas pasiūlė, kad Kolegija savo šv. Globėju turėtų šv. Kazimierą ir turėtų jo vardą. Be to Arkivyskupas parašė specialią maldą į šv. Kazimierą, kurią mes kasdien kalbėdavome, lankydami švenč. Sakramentą. Šaukėmės šventojo Kunigaikščio, kad užtartų pas Dievą mūsų dideliame varge. Mat, buvome nemieli svečiai svetimuose namuose ir kasdien alkani. Mūsų vargą Dievas matė ir mūsų maldas išgirdo, ir šv. Kazimiero užtarimu, išklaušė. Į talką mums atėjo Tėvai Marijonai, ypač J. E. vysk. P. Bučys. Užjautė ir padėjo, kiek galėjo, lietuviai Tėvai Jėzuitai, ypač Tėv. Beleckas ir Tėv. Kristanavičius.

1946 metų vasario 16 d., mums švenčiant Lietuvos Nepriklausomybės šventę, aplankė mus iš JAV atvykęs žurnalistas Stasys Pieža. Jis buvo atvykęs iš Čikagos į naujai paskirtų kardinolų iškilmes. Mat, tarp naujų kardinolų buvo ir Čikagos arkivyskupas S. Strich. S. Pieža priklausė Nekalto Prasidėjimo lietuvių paraprijai Čikagoje (Brighton Park). Šios paraprijos klebonas buvo kun. A. Briška. Jis, kaip vė-

liau pasipasakojo, jau nuo seminarijos laikų Cincinati St. Mary's seminarijoje puoselėjo idėją Romoje turėti lietuvių Kolegiją. Tapęs kunigu, visomis išgalėmis taupė pinigų, kad eventualiai galėtų finansškai prisidėti prie Kolegijos steigimo Romoje. 1946 m. pradžioje Tėv. K. Rėklaitis, MIC, jam buvo kalbėjęs apie besiformuojančią lietuvių Kolegiją Romoje. Kai sužinojo, kad jo paraprijietis S. Pieža vyksta į Romą, prašė jį pasiteirauti apie Kolegiją, primindamas, jog manęs finansuoti jos steigimą. S. Pieža mane apie šitai painformavo, o aš nedelsdamas šią žinią pranešiau kard. G. Pizzardo. Jo Eminencija liepė tuojau ieškoti tinkamų patalpų, kad jas galėtume įsigyti.

(Bus daugiau)

NE VISI AKLI PRIEŠ SOVIETINĘ PROPAGANDĄ

"Baltų atletai - ne rusai!", - tokia antrašte straipsnį paskelbė Los Angeles arkivyskupijos oficiozas "The Tidings". Laikraštis, pasiremdamas Baltų Laisvės Lygos pradėto leisti Olimpino Biuletenio informacijomis, straipsnyje pateikia lietuvių, latvių ir estų atletų, dalyvavusių Žiemos sporto olimpinėse žaidynėse Sarajeve, Jugoslavijoje, pavardes, nurodydamas, kad šių sportininkų tautybė buvo nutylėta. Jie buvo įtraukti į Sovietų Sąjungos sportininkų sąrašą, ne žodžiu neužsimenant apie jų tautybę. Los Angeles katalikų laikraštis pažymi, kad atletų tautybės nutylėjimas yra sąmoningas sovietinės vyriausybės aktas, rusinimo proceso integralinė dalis. Baltų Laisvės Lyga, kurios informacijomis pasinaudojo Los Angeles katalikų laikraštis, pradėjo leisti specialų vadinaimą Olimpini Biuletinį, ryšium su Los Angeles įvyksiančiomis olimpinėmis žaidynėmis. Biuletenis yra siuntinėjamas daugiau negu keturiem šimtam amerikiečių sporto korespondentų. LRTV

nei jūs, dėstanti studentams ateizmą. Kaip galima neigti ir kovoti su tuo, ko nepažįsti?" Ji greit sutiko, kad neturi žinių, neskaityt net Evangelijos. Susidomėjo mano pasakojimu apie maldos galybę ir Dievo gaistingumą žmonėms. Po to susimąšiusi pasakė: "Aš negaliu patikėti, kad už religijos praktikavimą būtų žmonės baudžiami." "Gaila, - atsakiau jai, - kad jūs negalite susipažinti su mano bylos archyvu, kuris yra Vilniaus KGB rūmuose. Ten, per 10 mėn., kol mane tardė, čekistai patikrino beveik visus trijų "LKB Kronikos" numerių, rastų pas mane kratos metu, už tikėjimo praktikavimą nukentėjusiųjų faktus ir nerado nė vieno neteisingo. Jūs to negalite gauti susipažinimui, bet to ir nereikia. Galite tu įsitikinti pati." Ji nusitebusi paklausė: "Kaip?". "Labai paprastai, - paaiškinau jai, - tik nueikite į Saransko cerkvę pasimelsti, tarsi būtumėte tikinti ir pamatysite, kad netrukus su triukšmu išlėksite iš darbo." Ji kiek pamąšiusi atsakė, kad tikrai taip būtų. Ir ta tema mes jau nebekalbėjome. Bet čia netrukus įeina čekistai, kurie tikrai mūsų pokalbio klausėsi, ir liepia mums pokalbį baigti. Dėstytoja prašo, kad jai leistų su manimi kitą dieną dar pasikalbėti. Čekistai jai griežtai atsako: "Negalima. Ne jūs ją, o ji jus perauklėjo..." Ir daugiau jos nebemačiau, tik maldoje ją ir jos dukrelę prisimenu, nes ji spėjo šį tą apie save papasakoti.

Saransko KGB manęs laukė dar viena

staigmena. Mudvi su Galina patalpino geroje, šviesioje kameroje, ne rūsyje, o III-čiame aukšte, kur per langą matydavome medžių viršūnes. Kad būtų patogiau miegoti ant plačių medinių suolų, atstojančių lovas, mudviem išdavė net po 2 naujutėlaičius čiužinius, siūlė dar ir po trečią, tik atsisakėme. Be visų šitų privilegijų, mus labai gerai maitino. Kai konclageryje per mėnesį galima tik už 5 rub. pirkti maisto produktų, tai Saransko KGB leido nors už 30 rub. ar daugiau, žinoma, iš mūsų užsidirbti pinigų. Kareiviai iš parduotuvių atnešdavo šviežio pieno, grietinės, sūrio, sviesto, tai ką gaudavo. Apie tokius gardumynus konclageryje nė nesapnuodavome. Maitino mudvi vos ne kaip prezidentą. Su Galina juokėmės: "Sv. Velykos nebetoli, sovietai mėšos neturi, štai ir ruošia mus į mėšos kombinatą..." Pasivaikščioti į kalėjimo kiemėlį išvesdavo mūsų pagėdaujamu laiku, kai saulutė šypsodavosi ir ne pusvalandžiui, o 3 val., tik izoliatoriaus viršininkas prašė apie tai niekam nepasakoti... Nepažadėjom. Po pasikalbėjimo su ateizmo dėstytoja manęs tardyti - "perauklėti" beveik nebekviesdavo. Būdamas konclageryje įsisirgavo: vargino piktas kosulys, temperatūra 37.4 ir daugiau. Porą mėnesių mane gydė konclagerio ligoninėje, kur maistas labai prastas, tik kad dirbti nereikia. Saranske ėmė mane labai rimtai gydyti. Nuvežė į polikliniką sveikatos patikrinimui. Po to kas dieną felčerė išduodavo užsienietišku vais

tų, prieš miegą statydavo taures ar garstyčių lapelius. Dirbti nereikėjo, dienos metu skaitėme iš KGB bibliotekos gautas knygas. Kameros langas su vienom grotom ir kada norėjom, atidarydavome. Oras buvo geras. Taip praėjo beveik 2 mėn. Sustiprėjau, įdegiau saulėje, tapau nepanašia į kalinę. Ir štai mane kviečia izoliatoriaus viršininkas. Kareivis nuveda. Viršininkas man sako: "Norime jus nufotografuoti, nes jūsų brolis labai susirūpinęs jūsų sveikata..." Atsisakiau: "Mano brolis tik ką mane lankė konclageryje. Labai greit veš į nutrėmimą, kur jis galės vėl mane aplankyti. Fotografuotis nesutinku".

Pasiūliau jam nufotografuoti Galiną, kuri su savo broliu jau vienuoliktį metai kai nesimatė. Viršininkas kažką tai po nosim sumurmėjo, esą, to nereikia, ir vėl prašo, kad aš sutikčiau nufotografuoti. Griežtai atsisakiau. Kareivis parvedė mane atgal į kamerą bet nepraėjus nė pusvalandžiui, kviečia mane pas tardytoją.

Nuveda. Saransko KGB vilkėjome ne dryžuota kalinių uniforma, o savo rūbais, kuriuos mums iš sandėlio atidavė, kai išvežė iš konclagerio. Kareivis įveda mane į tardymo kabinetą. Nustebau pamačiusi didelį ir puošnų, su minkštais baldais, dideliais be grotų, langais kambarį. Už lakuoto apvalaus staliuko sėdi du čekistai, trečias stovi nuošaliau ir visi maloniai šypsosi.

(Bus daugiau)

ADELAIIDĖ

"ŠIUPINYS"

Lietuvis daug išsižadės:
Tautos, kalbos, net pavardės,
Bet mėgsta šiupinį jis tirštą.

Maironis

ALK Moterų Draugijos jau dvidešimt ketveri metai iš eilės ruošiami "Šiupiniai" yra labai stipriai įsitvirtinę Adelaidėje. Kaip toje dainoje - ar darganota, ar giedri dienele, "Šiupiniuose" niekada nepritrūksta publikos. Kas adelaidskius taip traukia į "Šiupinius"? Atsakymo ieškant pirmiausiai reikia sustoti prie tradicinės parengimo nuotaikos - humoro. Kas nemėgsta linksmo pasakojimo, daugiau ar mažiau kandžių kupletų ir kitų scenos pokštų? O iš jų kaip tik ir yra supinta "Šiupinio" programa. Be to "Šiupinyje" apiformintos vietos aktualijos, žinios, apie kurias nerašo jokie laikraščiai taip pat traukia kiekvieną, nes nedalyvavęs "Šiupinyje" nežinosi, kas ten buvo paglostytas "prieš plauką", o kas "paplaukiui".

Šių metų "Šiupinys" buvo pradėtas nuotaikingu Pr. Pusedės scenos vienaveiksmiu Svirplys, kuriame buvo pavaizduota "tragedija" vienam artistui neatvykus. Natūralioje tekme prie to buvo prijungtas V. Opulskio paruoštas tradicinis šiupinio katilas, kurį maišant pasivaistytą sąmojom, padainuoti kupletai apie vyrų bėdas šalia "išsilaisvinusių" moterų. "Nemuno Dukros" - trio, vadovaujamos S. Pusedėsrienės, nuostabiai gražiai padainavo keturias linksmesnes nuotaikos dainas. Pirmoji programos dalis užbaigta Vl. Dumčiaus viena veiksmiu Karšinciai, kur pavaizduotas priešneprisklausomybės laikotarpis.

Pertraukus metu pasivaistinus karštu vynu ar kava su įvairiais kepiniais, antroji programos dalis pradėta ištrauka iš S. Lauciaus dramos Paslaptingoje zonoje. Tai graži partizaninio patriotizmo ir humoro pynė, be to geriausiai pavykusi ir vaidybiniu atžvilgiu.

V. Baltučio fejtonas Atleidiu, tema, kad mes lengvai atleidžiame svetimiesiems, bet saviems - niekada, matyt, savo perdideliu atkaklumu nerado didesnio atskambio. Kita kita buvo su to paties autoriaus paruoštomis radijo žiniomis, kurios savo mažai į vilnas įvyniotu atvirumu salėje sukėlė gyvas, bet ne vienodas reakcijas - vieni balsu juokėsi, kiti išlaikė rimtį. V. Janulio fejtonas, autoriaus skaitytas dirbtinu balsu, savo nesurištos intrigos mozaika, nuotaikos atžvilgiu buvo gana pilkas. "Šiupinys" užbaigtas Pr. Pusedėsro vaizdeliu Susirinkimas, kuriame pavaizduota susirinkimų anarchija.

Po to sekė ilga ALK Moterų Draugijos pirm. A. Urnevičienės padėkos kalba, gėlės, konjako bonka programos paruošėjui V. Opulskui, Draugijos Valdybos programos dalyviams paruošta stipri vakarienė.

Sėdėdami už vaisių stalo peržvelkime tuos, kurie "išvirė" tą 24-tą šiupinio katilą: V. Opulskis - programos sudarytojas, pravedėjas, režisierius ir dekoratorius. Tai ašis, į kurią susmaigstyti visi rato stipiniai. Programos ratas sukosi sklandžiai, ji buvo įvairi, dekoracijos kukliai pakankamos, jų pakeitimų tarpų užpildymas trumpais škiečiais ir anekdotais - nuotaikingais. V. Opulskis šiandien Adelaidėje yra bene paskutinis mohikanas garsioje režisierių eilėje, kuris savyje turi ryžto risti "Vaidilos" teatro aktorių likučius savo pasiimtais scenos renginiais. Grįžtant prie "Šiupinio" ir turint galvoje, kad kiekviename darbe tobulėjimui ribų nėra, mano nuomone, artistams dar pora repeticijų nebūtų pakenkę.

Pažvelkime ir į kitus programos atlikėjus programoje atspausdinta

eilė: B. Jonavičienė - geros dikcijos, sugebanti išmokti rolę, bet dažnai vietoj reikalingo sarzo scenoje pakylanti ligi supersarzo. A. Miliauskienė - aktorė iš prigimties. Jos ypatingas sušvitėjimas buvo moteriškėje partizanų scenoje. V. Raitkevičius - prityręs artistas, kuris vagos niekur negadina. B. Rainys - charakterių sukūrimo meistras. Ypatingai geras karšinciaus ramybe tabako piauštymo scenoje. N. Škidzevičius - jaunatviško temperamento ir karšinciuje, ir sename susirinkimo pirmininke, ir rolės išmokime. A. Guus - dėkingos kompietijos humoristas. A. Petrikas - geras kupletų dainininkas, įtikinantis vilties nustojes partizanas. V. Straukas - kupletų akompanuotojas smuiku, stokiškas bolševikiškos kepykios pardavėjas. K. Kaminskas - tikrai vykusiai scenoje paskaitęs savo eilėraščių. R. Sabecis - didelė pažanga lietuvių kalboje, geras vaidmens paruošimas. Ypač linkas jo pastovus prisiršimas prie "Vaidilos" grupės, kur jis yra vienintelis jaunimo atstovas.

Apie "Nemuno Dukras" B. Budziene, A. Kaminskienė, S. Pusedėsrienė, akomp. D. Kaminskienė galima rašyti iš naujos eilutės. Tai profesionalaus dainavimo lygio pasiekęs trio. Jis žavi kiekvieną savo išėjimu į sceną. Kiekvieną kartą, kaip taisyklė, po jų koncerto pasipila raginimai išleisti savo dainų plokštelę. Tam atsiranda net mecenatų. Reikia tik palinkėti, kad jos būdamos tobulai susidainavusios, "susidainuotų" ir tuose pasiūlymuose. Prie bendro "Šiupinio" sąskambio taip pat priklauso ir V. Vosylius, kuris parengime operavo šviestais, ir S. Gusčia, vykumą scenoje pašvairines garsų efektais.

Jungtinėse Amerikos Valstybėse yra labai populiarus dramos vienetas, save pasiivadinęs "Antruojų kaimu", kuris kiekvienais metais paruošęs škiečių - scenos vienveiksmių numoristinę programą, su ja apvazinėja didesnę lietuvių kolonijas. Iš spaudos sprendžiant - pasiūkimas pasakiškas. Mačiusieji tvirtina, kad jų programos yra labai panašios į Adelaidės "Šiupinius" ir jų pastatymo lygis nesąs aukštesnis. "Vaidilos" ryžtu (o gal atsirastų ir mecenatų) ar neverėtų iš 24-ųjų "Šiupinių" ištraukti patį geriausių ekstraktą, sudaryti stiprią programą ir ją gerai paruošus pavežti ir kitur gyvenantiems lietuviams. Tam būtų ir "jubiliejus", juk dabar eilėje 25-tas "Šiupinys". Pr.P.

MELBOURNAS

TREIMŲ MINĖJIMAS

Jau virš 40 metų praėjo nuo Lietuvos okupacijos ir masinių išvežimų į Sibiro vergų stovyklas vykdančių lietuvių tautos naikinimą. Šiuos skaudžius mūsų tautai įvykius Melbourne paminėsime birželio 17 d., sekmadienį. Pamaldos už sovietų nukankintus, ištremtus ir žuvusius už Lietuvos laisvę 12 val. šv. Jono bažnyčioje. Organizacijos pamaldose dalyvauja su savo vėliavomis ir garbės sargybomis. Skautai ir šauliai uniformuoti.

Po pamaldų 2.30 val. Minėjimo Aktas Lietuvių Namuose.

Invokaciją skaitys kun. Pr. Vaseris, o vainiką Sibiro tremtiniams prisiminti prie žuvusių paminklo nuneš jaunimo atstovai. Tai diena pritaikintą paskaitą skaitys svečias iš Sydnejaus J. P. Kedys - News Digest International žurnalo redaktorius.

Po paskaitos turtinga ir įdomi tos dienos nuotaikai paruošta meninė dalis.

Kviečiame visus minėjime skaiti lingai dalyvauti

Apylinkės Valdyba

Pažaislio vienuolynui ir bažnyčiai sueina šiemet 300 metų sukaktis. Lietuvos Didysis Kancleris Kristupas Pacas tą vietovę nupirkęs padovanavo Kameldulų vienuoliams, statybą ir išpuosimą atliko italų architektai ir meistrai, naudojo pačią geriausią medžiagą: juodą, raudoną ir baltą marmurą. Tai vienas iš gražiausių meno paminklų Lietuvoje. Bolševikai Pažaislį pavertė ligonine.

MELBOURNAS

IEŠKOMAS NAMŲ PRIZIŪRĖTOJAS

ŠAULIAI!

DLK Vytenio Šaulių kuopos susirinkimas šaukiamas Lietuvių Namuose birželio 3 d. sekmadienį 2.30 val. Bus aptariamai svarbūs reikalai. Visų šaulių dalyvavimas būtinas!

Valdyba

Melbourno Lietuvių Namams reikalingas prižiūrėtojas, kuris atliktų valymo ir namų saugumo darbus. Suinteresuoti prašomi kreiptis į pirm. Petrą Sungailą, tel. 267 4163, neatsakius, skambinti tel. 531 3018, arba raštu 57 Adams St. Flat 7, South Yarra, Vic. 3141.

PADĖKA

Dėkoju Daktarei R. Varoneckaitėi už nepaprastai greitą parūpinimą greitosios pagalbos ir patalpinimą į ligoninę, kada mane ištiko širdies smūgis, taip pat už dabartinę priežiūrą man esant namuose. Kun. Dr. A. Savickui už aplankymą ligoninėje ir suteiktą palaiminimą, kun. Dr. P. Daukniui ir St. Brigids Kilburn, Fr. Bob Crawford prisimenant mane maldose. Kat. Mot. Draugijai ir jos pirm. A. Urnevičienėi, LKVS "Ramovės" nariams ir pirm. V. Vosyliui, Pabaltiečių Mot. Sąjungos narėms ir pirm. Dr. S. Pacevičienėi. Visiems adelaidskiams ir giminėms, kurie lankė mane ligoninėje ir namuose. Bičiuliams iš Kanados ir Amerikos atsiuntusiems šiltus suraminimo ir paguodos žodžius. Visiems tariau nuoširdų ačiū, nes jūsų maldos ir užuojautos padeda man pa mažu grįžti į normalų gyvenimą.

Su padėka Elena Dainienė

Melbourno lietuvių sporto klubas VARPAS maloniai kviečia atsilankyti į mūsų

METINĖ BALIŲ

Birželio 9 d., šeštadienį, 7.30 val. v.

MELBOURNO LIETUVIŲ NAMUOSE

Gros puiki muzika ir bus paruošta skani vakarienė. Bilietus užsisakyti pas A. Skimbirauską, tel. 439 3043 arba R. Ragauską, tel. 583 6574. Kaina \$ 12 asmeniui.

MLSK Varpas Valdyba

I Š M Ū S Ū P A R A P I J Ū

M E L B O U R N A S

Išvežimų minėjimas sekmadienį birželio 17 d. Šv. Mišias užprašė Tautos Fondo Atstovybė. Visos organizacijos kviečiamos dalyvauti su savo vėliavomis, uniformomis.

Geelonge lietuviškos pamaldos Išvežimų minėjimo birželio 10 d. per Sekmines 9 val. šv. Jono bažnyčioje. Bus bendra išpažintis.

Birutę Bužinskienę mirties trečioje mėnėsė birželio 8 d. šv. Mišių auka prisiminė jos vyras Alfonsas Bužinskas ir jos mama Bronė Juodeškienė.

Albinas Navickas mirė širdimi gegužės 26 d. Palaidotas iš mūsų bažnyčios gegužės 31 d. ir palydėtas į Springvale kapines. Už jo vėlę šv. Mišias užprašė Antanas Bajoras, Irena O'Dwyer.

Pakrikštytas Christopher James Grows, Derek Norman George ir Rūtos Garbenytės - Grows sūnus. Krikšto tėvai: Christopher Kayes ir Brigita Garbenis.

Edvardas Sam Šidlauskas, Raimondo Edvardo ir James Charles — Šidlauskų sūnus. Krikšto tėvai: Monika Macijauskienė ir Rita Šidlauskaitė.

A U S T R A L L I J A I R N A U J O J I Z E L A N D I J A

Maldos Apaštalavimas

Jo Sventenybė popiežius Jonas Paulius II birželio mėn. MA nariams skyrė sekančias intencijas: b. e. n. d. r. a. j. a. - Kad šeimos būtų paaugotos Švenč. Jėzaus ir Nekalčiausiai Marijos Širdžiai; m. i. s. i. j. ū - Gyvenis tarpikybiniis dialogas įvairių religinių vadų tarpe Indijoje.

Trumpas rytmetinis aukojimas — **Visa aukoju Tau, Švenčiausioji Jėzaus Širdie!**

D V I G U B A S P A S I A U K O J I M A S

Niekuomet neturėtume pamiršti popiežiaus Jono Pauliaus II svarbaus dokumento, pastoracinio paraginimo, "Familiari Consortio - Seimyninis bendravimas", kuris liečia šeimą. Jis paskelbtas 1981 m. lapkričio 27 d. ir nurodo mums tikslias gaires šeimos gyvenimui puoselėti. Šio dokumento pabaigoje popiežius kalba ir apie šeimų pasiaukojimą Jėzaus ir Marijos švenč. Širdims. Popiežius patvirtindamas intencijas šioms metams, birželio mėnesio intencijai suteikė marianiškąjį bruožą, siūlydamas šeimoms pasiaukojant švenčiausiajai Jėzaus Širdžiai, būtų kartu aukojamasi ir Nekalčiausiajai Marijos Širdžiai.

Seimų pasiaukojimas Švenč. Jė-

Gyvojo Rožančiaus nariai birželio mėn. meldžiasi už Lietuvos išvežtuosius, kalinamus, nukankintus ir persekiojamus.

Birželis - maldos meniu į Švenčiausiają Jėzaus Širdį. Sekmadieniais prieš lietuviškas pamaldas 15 min. bus kalbamas šv. Rožančius per visą šį mėnesį.

Religinei šalpai dėl Lietuvos per sekiojamos Bažnyčios aukojimo: \$ 100 L. A. Kaladės, po \$ 50 Gyvojo Rožančiaus Brolija, Vytautas Miliauskas, J. Sarapinas, S. P. Šiuškai, po \$ 25 J. P. Petraičiai, A. Vaičaitis, po \$ 20 A. E. Bakaičiai, Gražienė, S. Ribačiauskienė, H. S. Statkai, P. Vaičaitis, A. Valkienė, J. M. Venckai, po \$ 10 J. Grigaitienė, Marija Grigalienė, NN, A. Pranauskienė, po \$ 5 T. Jurgelaitienė, J. Zitkevicienė. Visiems aukotojams nuoširdus ačiū.

A. Bakaitis - Aukų Išdėininkas

TEVIŠKES AIDŲ pranešimas Melbourn prieš ir po lietuviškų pamaldų priima Parapijos Kiosko vedėjas F. Sodaitis. Jam galima įteikti skelbimus, pranešimus, užuojautas, padėkas ir per jį apsimokėti.

zaus Širdžiai prasidėjo 1875 metais per M. Crowley, SJ. Šis paprotys pasklido po visą pasaulį. Popiežius Benediktas XV jo skleidimą pavedė Maldos Apaštalavimui. Nuo to laiko šis paprotys tapo palaimos šaltiniu daugeliui katalikiškų šeimų: jis su tvirtino vienybę šeimose tarp šeimoms narių, atšalusius grąžino prie tikėjimo praktikavimo, daugeliui kitų padėjo susitvarkyti ekonomiškai ir pan. Žodžiu - išsipildė Viešpaties pažada: "Aš laiminsiu kiekvieną vietą, kur bus išstatytas ir gerbiamas mano Širdies paveikslas".

Siemet Šv. Tėvas patvirtindamas intencijas 1984 metams panorėjo, kad bendroji intencija birželiui turėtų ir marianišką aspektą. Tam tikslui jis sujungė pasiaukojimo paprotį Švenč. J. Širdžiai su pasišventimu ir Marijos Nekalčiausiajai Širdžiai. Tokios suvienytos Jėzaus ir Marijos Širdims pasiaukojimo tekstą Šv. Tėvas pirmą kartą pavartojo jau 1982 metais geg. 13 dieną, atsilankydamas Fatimoje, kur oficialiai abiems Širdims jis paaukojo visą pasaulį. Jis tada meldėsi šiais žodžiais: "Tavo akivaizdoje, Kristaus Motina, ir akivaizdoje Tavo Nekalčiausios Širdies aš trokštu šiandien, drauge su visa Bažnyčia jungtis su Tavimi pasiaukojant Atpirkėjui, kuris pasiaukojo už pasaulį ir už žmones, kurie tik vien Jo Širdyje randa galios gauti atleidimą ir sugeba atsisteiti".

Kun. S. Gaidelis, SJ

Laiškas Redakcijai

LEISKITE ATVIRAI PASISAKYTI

Paskutiniu metu kai kurie ade laidiškiai korespondentai pristato Mūsų Pastogės ir Tėviškės Aidų skaitytojams Adelaidės lietuvių gyvenimą panašų kaip Lebanone. Atrodo, kad vieni sėdi bunkeriuose, kiti apkasuose, tretį dezertyruoja iš kovos lauko, žodžių, vyksta tikras karas. Šių rašėjų surkutoje fantazijoje didžiausias priešas - lietuvių bendruomenė. "Tėviškės Aiduose" Nr. 12 tendencingai aprašytas ALB Adelaidės Apyl. metinis susirinkimas, kuriame minimos pavardės ir iš piršto išlaužti pasakymai: "Išvykime ordino vienuolius ir Adelaidėje vėl bus ramybė", arba, kad parapija pavadinta "urzgenčių šunimi". Prasilenkta su tiesa pasakyme - "Užsinerėjimas jauniesnio kunigo, privedęs prie eilės neapgaltotų žingsnių." Reikia sukurti, neapgaltoti žingsniai, bet iš kieno pusės? Kun. klebonui Spurgiui sunegalavus, vysk. A. Deksnys atsiuntė kun. dr. A. Savicką padėti pastoraciniame darbe. Bendruomenė ir didesnė dalis parapijiečių šia padėtimi buvo labai patenkinti, nes mėgo savo buvusį dvasios vadą ir greitai susigyveno su kun. dr. Savicku. Vietinėje spaudoje "Sventadienio Balsas" Nr. 25 buvo patalpintas pranešimas, kad kun. Spurgis dėl amžiaus ir sveikatos atleidžiamas iš klebono pareigų, o į jo vietą atkeliamas iš Argentinos kun. J. Petraitis. Šis bažnytinės vyriausybės pasiryšimas buvo nelaukta staigmena ne vien parapijiečiams (išskiriant vieną kitą), bet ir visai Adelaidės bendruomenėi. "Šv. Balso" Nr. 26 pasirodė straipsnis: "Kalbamės su kun. dr. Savicku". Keturiolikos punktų apklausinėjimas skaitytojams pasirodė keistas ir su slepiamu tikslu, kuris tik vėliau pradėjo aiškėti. Šiuo reikalu buvo pasiginčyta vietinėje spaudoje, tada atsirado ir peticijos su virš 290 parašų. Peticijas pasirašiusieji neturėjo tikslo kiltis į bažnytinės vyriausybės reikalus, bet tik pareiškė pageidavimą, kad kun. dr. Savickas pasiliktų Adelaidėje, deja, kelių asmenų planai buvo kiti, jie pasmerkė visus, kurie peticijas pasirašė ir apskaitino svetimų idėjų skleidimu, taip kaip daroma okupuotoje Lietuvoje komunistų ir ateistų. Štai dėlko minimas susirinkimas buvo gausus ir praėjo neįprastoje nuotaikoje. Mestas neužtarnautas kaltinamas tiems, kurių dėka vyks ta Adelaidėje gražus, darnus ir kūrybingas gyvenimas. Esame visi tos pačios parapijos nariai, vieni daugiau, kiti mažiau prisidėję prie jos ikūrimo ir išlaikymo. Tik gaila, kad keli asmenys bando parapiją laikyti savo nuosavybe, kad tik jie, tie gerieji darbininkai, o visi kiti tik dirba prie grotyvoms darbų. Jau prieš kiek metų tų pačių asmenų buvo pasakyta spaudoje: "Mums ne

pakeliui su bendruomene". Bendruomenės nariams visiems pakeliui su parapija. Tie patys žmonės dirba prie Katalikų Centro ir prie Lietuvių Namų. Kaip pavyzdį matėm dar taip neseniai gražiai suorganizuotą šv. Kazimiero minėjimą. Susipratę lietuviai turi vieną tikslą — tarnauti Dievui ir Tėvynei Lietuvai.

Skaudu, kada užtinki savoje spaudoje su pašaipa atsiliepiant apie mūsų gerb. kunigus daktarus. "Mūsų Pastogė" Nr. 18, adelaidiškis korespondentas rašo: "Adelaidiškis nesiseka su daktarais. Vienas supintų aplinkybių verčiamas liko australų arkivyskupo žinioje, kitas daktaras nenorėjo pintis į pirmojo supintas aplinkybes". Cia norisi paklausti, o kas gi tas aplinkybes supynė? Graži lietuviška patarlė sako - patys muša, patys rėkia. Turėtume jausti padarę didelį nusikaltimą, savo lietuvių kunigą daktarą išstumti iš lietuviškos parapijos ir nepateisinamu elgesiu padarę jam tiek nemalonumo. Esame dėkingi australų arkivyskupui dr. James Gleeson, kad jis nepaklausė mestų skundų kun. daktarui, o jį aukštai įvertino, pakviesdamas lektorium į St. Francis Xavier kunigų seminariją. Tai pirmas Australijoje lietuvis kunigas pakviestas tokiom garbingom pareigom. Kun. dr. Savickas nenutruko ryšių su lietuvių bendruomene, matome jį įvairiuose parengimuose, jis padeda chorui "Lituanija", suranda laiko ir mažiems - pamokai na giesmių, jis mielai laukiama svečias lietuvių šeimose. Jo gražus atsisveikinimas su Katalikų Centru buvo Adelaidės Liet. Žiniose Nr. 7. Gaila, kad jis jo nepatalpino "Tėviškės Aiduose", skaitytojais būtų turėję progos susidaryti tikrą vaizdą, kas ir kaip aplinkybes pynė. Kas dėl kun. dr. P. Dauknio, korespondentas apgailėstauja, kodėl jis nepasirodė Katalikų Centre: "Būtuime pasveikinę doktorato išgijimo progą". Uz jo išsamiai ir kruopščiai paruoštą disertaciją, kurioje jis išskėlė lietuvių tautos kančią ir okupanto daromą žalą Lietuvos Bažnyčiai ir tikintiesiems, pats popiežius Jonas Paulius II jį pasveikino už padarytą didelį inauš katalikų Bažnyčiai. Kun. dr. Dauknys Lietuvos bylą plačiai paskleidė visam pasauliui ir jo darbas pasiliks istorijos lapuose. Mūsų korespondentas nepriskaito nei kun. dr. Savicko, nei kun. dr. Dauknio prie nuoširdžių darbininkų.

Baigiant noriu pasakyti, kad Ade laidėje lietuvių gyvenime niekas nepasikeitė, kiekvienas kiek leidžia išgalės, atiduoda savo darbu duoklę bendruomenei ir parapijai. Tikėkimės, kad pasitaikę nesklandumai išnyks, kada lietuvių Katalikų Centras ir parapiją galės tvarkyt patys kunigai.

Elena Dainienė

P A D Ė K A

Mano brangiam vyrui Leonui Zagarnauskui mirus, širdingai dėkoju kun. Pr. Vaseriui, kuris vyro mirtį paskelbė bažnyčioje per Mišias, o taip pat ir per laikraštį, ponams Kliejams už užuojautą per laikraštį. Taip pat dėkoju visiems draugams už užuojautas žodžiu, raštu, telefonu. Jūsų visų nuoširdumas, pareikštas man ir šeimai liūdesio valandoje, pasiilks mums nepamirštamais.

Žmona Marytė, dukra Elytė su šeima, sūnus Jonas su šeima.

MUS ATJAUTUSIEMS

Mylimai žmonai ir motinai Veronikai KAZLAUSKIENEI mirus, ir ją amžinajam poilsiui palydint, patyrėme daugelio pažįstamų bei draugų nuoširdumą bei atjautimą.

Ačiū Dr. K. Zdaniui už velionei teiktą medicininę pagalbą. Ačiū kun. P. Vaseriui ir kun. dr. P. Daukniui už religinius patarnavimus. Kun. P. Vaseriui ir A. Zubrui už nekrologus spaudoje. Ačiū už atsisveikinimo žodžius A. Grikelienei, Z. Raudžiui, A. Zubrui ir A. Pociui.

Dėkojame mirusiai pagerbti skyrusiems gėles bei vainikus, ta proga aukojusiems šventoms Mišioms, Australijos Lietuvių Fondui. Dėkojame mus atjautusiems užuojautomis, dalyvavusiems laidotuvsė bei šermenyse, Dėkui Soc. Moterų Draugijai už šermenų paruošimą.

Kazimieras Kazlauskas ir sūnus Algimantas ir Karolis su šeimomis

ISVEŽIMŲ MINĖJIMAS

Tautos Fondo Atstovybės Australijoje Sydney ruošiamas birželio teroro aukų minėjimas įvyks birželio 10 d., sekmadienį, šia tvarka: 11.30 val. ryto specialios Mišios už bolševizmo aukas, kurias aukos prel. P. Butkus MBE, giedos Dainos choras, St. Joachims bažnyčioje Lidcombe.

3 val. p.p. Lietuvių klube 16-18 East Terrace, Bankstown, vyks viešas minėjimas. Paskaitą skaitys Vytautas Patašius, deklamacijos, poetas Juozas Almis Jūragis - sava kūryba ir Dainos choras, vad. Br. Kiveriui.

Siame minėjime bus išduoti specialūs pažymėjimai aukojusiems Tautos Fondui \$ 300 ar daugiau.

Aukos Lietuvos laisvės reikalams šią dieną bus renkamos prieš pamaldas ir prieš minėjimą Lietuvių klube.

Šis minėjimas bus kartu ir su 40 metų sukaktimi nuo įsteigimo Vyriausio Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto (VLIKas). Tautos Fondas yra VLIKO padalinys, kuris finansuoja jo veiklą, kuri yra labai plati ir šakota, jam vadovauja energingas patriotas Dr. Kazys Bobelis, kuris lankėsi Australijoje. Surinktos aukos yra siunčiamos į Tautos Fondo Centrinį Komitetą New York'e ir iš ten yra skirstomos kur reikalinga.

Australijos Tautos Fondo Atstovybė Sydneyje paskyrė \$ 500 Federaliniams Baltų komitetui, kuris veda akciją už Baltijos valstybių laisvę ir nepriklausomybę Australijoje. Čia norime priminti aukotojams, kad iš surinktų aukų TF Atstovybė turi teisę panaudoti 10 procentų vietiniams reikalams be Centrinio komiteto aprobavimo. Tiki-

mės, kad ir kitos panašios organizacijos atkreips dėmesį, ateidami su parama Baltų Komitetui.

T. Fondo Atstovybė Aust. Sydney

A. A. VALERIJA BIRETIENĖ

13. 4. 1919 + 8. 5. 1984

Po staigios ligos R. P. Alfred ligoninėje gegužės 8 d. mirė Valerija Biretienė, kilusi iš Krakių, Kėdainių apskrityje.

Valerija Grabauskaitė buvo vedusi Osvaldą Biretą 1935 m. (miręs 1969 m.). Į Australiją atvyko 1949 m. Valerija ir Osvaldas išaugino didelę šeimą: Emilija, Henriką, (Romutis miręs kūdikis), Mary - Oną, Joną ir Ireną. V. O. Biretai gyveno Canley Vale. Vyras turėjo silpną sveikatą, tad visa našta auginant didelę šeimą buvo ant Valerijos pečių. Buvo giliai religinga moteris ir savo šeimą taip išauklėjo; kurią matome lietuviškose pamaldose kas sekmadienį.

Jos dukros šoko tautinius šokius, o sūnus Jonas ir dabar yra aktyvus tautinių šokių mokytojas.

Pasiges geros motinos gausi Biretų šeima, kuri išėjus į pensiją tik prieš 5 mėnesius turėjo taip netikėtai palikti šį pasaulį.

Religines apeigas atliko prel. P. Butkus gegužės 14 d., kur velionė buvo palydėta į Rookwoodo lietuvių kapines. Su velione atsisveikino Gyvojo Rožančiaus būrelio pirmininkė Alfa Savičienė.

Ilsėkis ramybėje.

kor.

SYDNEJŪJE

SUDIEV JONUI LĖVERIUI

Gauta liūdna žinia iš Toronto Kanadoje, kad gegužės 5 d. po ilgos kaulų vėžio ligos mirė buvęs australietis Jonas Lėveris. Jonas Lėveris kilęs iš gausios ūkininko šeimos nuo Kudirkos Naumiesčio. Su savo broliu Antanu buvo įsikūręs St. Marys miestelyje, vakariniam Sydneyjaus pakrastyje. Užaugęs dukrai Gražinai ir ištekęs už Kanados lietuvių Račkausko, Jonas ir Valė Lėveriai prieš 12 metų persikėlė gyventi į Kanadą, arčiau dukros ir anūkių. Lėverių šeima gyvenama toliau nuo Sydneyjaus, mūsų visuomeninį gyvenimą rėmė savo aukomis, kaip Dainavos statybą ir organizaciją. Paskutinius tris metus, prieš išvykstant į Kanadą, Jonas ir Valė Lėveriai buvo įsijungę į Sydneyjaus Dainos chorą. Nežūrint didelių nuotolių buvo labai uolūs ir pareigingi choristai. Persikėlę Kanadon ten taip pat buvo įsijungę į lietuvių chorą.

Jono mirtį skaudžiai pergyveno brolio Antano ir Onos Lėverių šeima, pasilikę St. Marys Australijoje. Paskutiniu metu Lėverių šeima neteko ir kito brolio Juozo, taip pat Kanadoje, sesers Petronėlės Du bickienės Kaune, Lietuvoje ir Onos Lėverienės sesers Juzės Elsterienės Lietuvoje. Antanas ir Ona Lėveriai yra uolūs lietuviškų pamaldų lankytojai ir nuoširdūs rėmėjai eilės organizacijų, daug sydnėjiečių ir apylinkių lietuvių liūdi su Lėverių šeima, netekus jauniausio brolio, kuriam suėjo 65 metai. Gautomis žiniomis iš Kanados laidotuvėse dalyvavo septyni kunigai ir du šimtai automobilių palydėjo a.a. Lėverį ir kapines.

Giliame liūdesyje paliko žmona Valė ir dukra Gražina Račkauskienė Kanadoje, o Sydneyj Antano ir Onos Lėverių šeima ir daug draugų ir pažįstamų Kanadoje ir Australijoje.

Toli nuo gimtosios Sešupės krantų, mielas Jonai, tave priglaudė tolima Kanados žemelė. Po didelių skausmų lai Amžinoji Sviesa ir Ramybė tave lydi Amžinybės keliuose.

A. A. ANASTAZIJA KLEMENIENĖ

Su krantinčiais rudens lapais vėžio ligos iškamuota atsiskyrė su šiuo pasauliu newcastelietė, 68 metų amžiaus Anastazija Klemenienė. Paskutinės gyvenimo dienas praleido dukros Nijolės ir žento Allen Chen globoje. Mirė gegužės 4 d. Calvary ligoninėje, Kogarah Sydneyje. Kilusi iš ūkininkų šeimos, iš Telšių apskrities, buvo religinga ir nuoširdi lietuvių motina. Stambiai rėmė Tautos Fondą, rūpinosi, kad anūks kuo daugiau žinotų apie jos gražų, už vandenynų paliktą Žemaičių kraštą. Laidotuvėmis rūpinosi dukra Nijolė ir Lietuvių Laidotuvų biuras. Gegužės 7 d. čia susirinko būrys artimųjų ir giminių atsisveikinti su velione. Religines apeigas atliko prel. P. Butkus. Draugų ir pažįstamų vardu atsis-

veikinimo žodį tarė A. Kramilius. Po gedulingų Mišių gegužės 8 d. velionės paaikai iš St. Joachims bažnyčios buvo palydėti į Lietuvių kapines Rookwoode. Giliame liūdesyje paliko vyras Steponas, sūnus Romas ir duktė Nijolė su šeima.

Amžiną atilį kilniai ir pasišventusiai motinai.

kor.

GEELONGAS

ISVEŽIMŲ MINĖJIMAS

Apylinkės Valdyba ruošia Išvežimų minėjimą per Sekmines birželio 10 d. Lietuviškos pamaldos šv. Jono bažnyčioje 9 val. ryto, giedos Melbourne Vyrų Oktetas, organizacijos dalyvauja uniformuotai su vėliavomis. Tuoj po pamaldų minėjimas Lietuvių Bendruomenės Namuose. Paskaitą skaitys svečias iš Melbourne Antanas Bakaitis, programą atliks Vyrų Oktetas. Apylinkės Valdyba po minėjimo ruošia skančius pietus ir visus kviečia dalyvauti.

Apylinkės Valdyba

HOBARTAS

Motinos Dienos minėjimą suruošė Apylinkės Valdyba Glenorchy salėje gegužės 13 d. Dalyvavo 35 asmenys. Minėjimą pravedė ir motinas pasveikino pirm. Juozas Paškevičius. Paskaitą skaitytė Regina Share - Krutulytė. Jos gerai paruošta paskaita visiems labai patiko, jautresniems ir ašara per veidą nuriedėjo. R. Tarvydas paskaitė du eilėraščius apie motiną. Minėjimą baigėme Lietuvos himnu. Sekė kavutė, kurią paruošė kasininkas Bonifacas Šikšnius, padedant jo žmonai Hildai ir p. Juodžiukynienei.

Trėmimų minėjimą rengia Pabaltiečių HELLP Komitetas birželio 15 d. penktadienį 4 val. Vigilija su vėliavom, plakatais ir degančiom žvakėm prie St. Joseph bažnyčios, Maquarie St. Pamaldos 7 val. ir jose dalyvaus Hobarto arkivyskupas Dr. Guildford Young ir kitų religijų atstovai. Po pamaldų bažnyčios salėje bus visiems suruošta kavutė. Dalyvausime visi šiuo skaudžios sukakties minėjime.

Apylinkės Valdybos kasininkas Bonifacas ir Hilda Šikšniai savo namuose atšventė Vedybų sukaktį, susirinkę svečiai jiems palinkėjo sėkmės, o Hildai ir pirm. J. Paškevičiaus žmonai Erikai - laimingos kelionės po pasaulį. Jos lankys Ameriką ir Europą.

J. Paškevičius

LIETUVIŲ RADIO

VALANDELES

ADELAIDE 5FM šeštadieniais 9 val. ryto.

CANBERRA 2XX ketvirtadieniais 7.30 val. vak.

MELBOURNE 3EA sekmadi. 11 val. ryto, pirmad. 6.30 val. p.p.

SYDNEY 2EA šeštadieniais 10-11 val. prieš pietus.

BRISBANE kiekvieną ketvirtadienį 5.30 - 6 val. vak.

PERTH 6NR kas trečią antradienį 6.30 val. vak.

SYDNEJAUS LIETUVIŲ NAMUOSE

16-18 EAST TERRACE, BANKSTOWN (TEL. 708 1414)

Klubo valandos:

Pirmd., trečiad., ketvirtad., ----- 5 - 10 val.
ANTRADIENIAIS KLUBAS UZDARYTAS
Penktadieniais ----- 5 - 11.30 val.
Šeštadieniais ----- 2 - 12.30 val.
Sekmadieniais ----- 12.30 - 10 val.

VALGYKLA VEIKIA:

Trečiad., ketvirtad., penktad., ir šeštad. nuo 6 val.
Sekmadieniais ----- nuo 1 val.

Skanus ir pigus valgis KIEKVIENĄ TREČIADIENĮ NUO 5.30 iki 8 val. ŠVEDIŠKAS STALAS - SMORGASBORD
Kaina tik \$ 3. Kviečiame visus.

Seimos šventės, gimtadieniai ar kas panašaus, kodėl ne Lietuvių Namuose? Kodėl nepasiteirauti? Skambinkite 708 1414.

LIETUVIŲ LAIDOJIMO BIURAS

FUNERALS OF DISTINCTION PTY. LTD.

17 RAILWAY PDE.

FAIRFIELD, NSW.

Tel. 724 5408. Veikia visas 24 valandas per parą.

TIKROS KATALIKŲ LAIDOTUVĖS

Mes tikime, kad mūsų uždavinys yra ne tik laidotuves sutvarkyti profesionaliai ir ramiai, bet taip pat suprasti ir pagerbti suinteresuotų žmonių jausmus ir užtikrinti, kad laidotuvų sutvarkymas yra prasmingas ir tinkamas.

Tobin Brothers Pty. Ltd.
Funeral Directors.

North Melbourne: 189 Boundary Rd., 3051. 329 6144

Frankston: 232 Cranbourne Road, 3199. 789 6766

Glenroy: 111 Wheatshaf Road, 3046. 306 2044

Malvern: 1382 High Street, 3144. 509 4720

Noble Park: 505 Princes Highway, 3174. 546 7644